

La hotarele posibilului 2

Alecu Marciuc

Cuprins

Mulțumiri.....	7
Prefață.....	10
Patrulaterul de aur al ozenologiei românești	
In memoriam: Ion Hobana.....	20
„Noaptea dezvăluirilor”	
In memoriam prof. Călin N. Turcu.....	30
Printre noi... Ing. Florin Gheorghiță.....	34
OZN de la Pădurea Baci - la aniversare, noi dezvăluiri	38
Printre noi... Prof. Dan D. Farcaș	41
Al doilea apel la neuitare: Dumitru Prunariu a realizat în Cosmos joncțiunea navei Soiuz-40 cu complexul orbital Saliut-6	48
Istoria nu uită... nu uităm nici noi	
An Centenar la Radio România Internațional	50
NASA a răspuns unei cititoare a ziarului „Independent”	56
1 februarie 2003 – o filă neagră în istoria cuceririi Cosmosului	
Catastrofă – Spațiul cosmic își devorează eroii.....	62
Premiera în mass-media românească	
Ce caută extraterestrii în Australia?.....	64
Răpire tipică – urmări atipice: Australianca Megan Laker a născut 24 de copii-hibrizi!	68
Șoc! 24 de ani după ultimul zbor al astronautilor americani pe Lună, a fost dezvăluit marele secret al misiunii „Apollo-17”	72

În pofida mesajului de pace lăsat la locul aselenizării în iulie 1969,	
Nu suntem doriți pe Lună!	75
„Copilul lunar” – teribila enigmă a lui „Apollo-11”	78
Cuvinte la aflarea „Marelui Adevăr”	80
Avem Dovada Divină!	81
„Istoria se face cu Biserica”	94
După 56 de ani de la „Incidentul Roswell” aflați că Stalin nu era străin de problema OZN!	95
Enigma Apollo-15	99
Saddam aștepta să fie salvat de extraterestri!	101
Toamna se numără... OZN-urile	104
Treptele eșecului	
Cine apără secretele Planetei Marte?	106
Nume de cod: Santa Claus Prezență extraterestră pe Lună, confirmată de astronauții americani	110
O flotilă de OZN – Gata să declanșeze al Treilea Război Mondial	112
O mărturie cutremurătoare 70 de ani – prizonier al extraterestrilor	115
Ce va urma? Zece OZN-uri observate pe zi	117
Mimetism extraterestru!!!	118
Lista lui Sheldon	120
La sfârșitul lui decembrie 2001	
Primul contact oficial cu extraterestrii	126
Marele Zid Chinezesc – construit de extraterestri	128

Mareșalul Horsley s-a întâlnit cu un extraterestru!	133
FBI a interogat un extraterestru	134
A fost desecretizat „Raportul 94-755” Guvernul SUA colaborează cu reprezentanți ai civilizației extraterestre!!!	137
Marte continuă să-și dezvăluie secretele	139
„Acum cred că extraterestrii au fost pe Pământ, dar foarte demult”	141
„Cazul Gdynia” nedesecretizat oficial nici până astăzi	143
Constelația Orion – pe colțul unui mamut! După 20 de ani de cercetări asidue, arheologii germani au făcut o comunicare senzațională: pe o mică porțiune a unui colț de Mamut a fost reprezentată Constelația Orion!	147
Descoperire de senzație în Valea Regilor, un disc de aur, inscripționat într-o limbă necunoscută pământenilor	149
Dispărut în Triunghiul Bermudeilor, submarinul atomic „Ohio” a reapărut în Oceanul Indian după câteva secunde	151
Au aterizat extraterestrii în vechiul Sumer?	155
Caracterul global, de o importanță vitală pentru civilizația terestră, probat de studierea Fenomenului OZN în China	158
Iar acum, o informație primită de la colegul meu Marian Mizdrea, de la Secția Chineză a postului Radio România Internațional	160
Calinic, Episcop al Argeșului și Muscelului, repetabila întâlnire	161
„La steaua care-a răsărit...”	166
Repetabila Minune din Grota Sfântului Mormânt	168

Versiunea biografiei pământești a Lui Iisus Christos – la Kumran	170
Spațiul ozenologic chinez, istorie și contemporaneitate	172
Submarinul nuclear Kursk, lovit de un OZN. Dezastrul din 2001 din Rusia, prezis de celebra clarvăzătoare bulgară Vanga în anul 1980!!!	175
OZN-urile vin de pe Planeta Vamfim!!!	178
Violată de mumia unui conducător incaș!	182
Un halucinant caz de răpire	184
Un microcip – acaparator electronic de suflete	185
Viziune optimistă asupra viitorului: în 2030 pământeni își dau mâna cu extraterestrii	186
Unde radio extrarestre captate pe Pământ	188
Osemintele unui alien în stomacul unui dinozaur!	191
OZN-uri în Mexic Militarii au confirmat pentru prima oară oficial întâlnirea cu straniile apariții!	193
OZN-uri gigantice în Cosmos	194
Patru ani de contacte agresive de gradul III în Israel	195
Scufundarea „Titanicului” și... Blestemul faraonilor!	201
Semnale de la o altă lume locuită?	203
Semnale de la o civilizație extraterestră	205
Extraterestrii operează prin chirurgie telepatică!!! Cazul este probat prin acte medicale emise de un spital din Kiev!	208
Senzațional! Din nou ziarul „Independent” vă prezintă o premieră absolută pentru ozenologii români și fanii Fenomenului OZN	212

Extraterestrii din Munții Bayan-Kara-Ula!!!	216
Experiment nuclear terorist sau catastrofa unei nave extraterestre?	219
OZN-urile implicate în apariția pictogramelor pe Pământ?	222
În cazul unei catastrofe globale omul va fi recreat prin „condensarea spiritului”	226
În loc de Epilog, Cărți pentru biblioteca dvs.	229
Postfață	231

Revenind de la San Marino, președintele Asociației pentru Studiul Fenomenelor Aerospațiale Neidentificate (ASFAN – România), scriitorul Ion Hobana, a acordat un interviu, în exclusivitate revistei „Lumea misterelor”.

Alecu Marciuc – Stimate domnule Ion Hobana, două zile de simpozion mondial, consacrat OZN-urilor și fenomenelor conexe, care s-a desfășurat, în acest an, pentru a opta oară, la San Marino. Singura revistă din România care a anunțat acest eveniment – pentru că, într-adevăr îl consider eveniment – a fost „Lumea misterelor”, iar cititorii acesteia au aflat și tema care a fost dezbătută: „OZN-urile și Puterea: politică, știință și informație” o temă surprinzătoare, dar generoasă, așa zice, curajoasă, în același timp, pe care vă rog să o comentați.

Ion Hobana – Se știe, nu este o surpriză pentru nimeni, că Fenomenul OZN a fost, încă de la începuturile lui, monitorizat de către putere, înțelegând prin asta toate treptele acestei puteri, de la politică la mass-media, de la oamenii influenți din alte domenii, până la forțele militare, care erau foarte interesate de ceea ce se petrece „sub nasul” lor, fără să poată fi controlat. Așa încât ideea aceasta pe care avut-o organizatorul congresului, cunoscutul scriitor Roberto Pinotti, pe care și cititorii români îl cunosc grație cărții sale „OZN – top secret”, care a apărut cu câțiva ani în urmă și a fost foarte bine primită. Deci alegerea aceasta mi s-a părut deosebit de inspirată, pentru că era, în sfârșit, momentul să discutăm. Ca preocupare centrală a simpozinoului. Pentru că și până acum au fost, desigur, abordări în acest sens, dar ca o preocupare centrală să discutăm despre această relație dintre Fenomenul OZN și variile aspecte ale Puterii. Lucrul acesta s-a petrecut, pentru că o seamă dintre cei care au prezentat comunicări au vorbit tocmai despre aceste relații – de multe ori ambigue, de multe ori ascunse, de multe ori

având un caracter ciudat, de informare și dezinformare în același timp – , mă refer aici, evident, nu la cercetătorii Fenomenului, ci la cei care ar trebui să le ofere o seamă de elemente necesare muncii pe care încearcă să o efectueze.

A.M. – Fără îndoială că la San Marino, au fost prezente personalități de marcă. Acești oameni, de-a lungul anilor, au încercat să elucideze această adevărată „sfidare pentru rațiunea umană”, cum foarte inspirat ați denumit cândva, Fenomenul OZN...

I.H. – Este adevărat că printre participanții la simpozionul din acest an s-au numărat o seamă de cercetători cunoscuți din lumea ozenologiei și nu numai. Pentru că printre cărțile lor, prin aparițiile lor la televiziune, prin emisiunile de radio, prin intervențiile pe care le-au susținut în cadrul unor congrese, simpozioane de felul celui la care am fost și eu prezent, au încercat, cum bine spuneți, măcar să ne apropiem de un răspuns în ceea ce privește acest mister multiseclar – dacă nu chiar multimilenar – care a intrat însă în atenția opiniei publice abia după cel de-al doilea Război Mondial.

Printre aceste personalități aș numi câteva, cum ar fi, de pildă, Nick Pope din Anglia, care între anii 1991 și 1994, lucrând la Ministerul Apărării, a fost însărcinat cu studiul Fenomenului OZN! Deci la acest Minister există un Serviciu însărcinat cu studiul acestui Fenomen. Este un lucru interesant, cred eu, și pentru noi și pentru acei care ne citesc, întrucât, până acum, se credea că interesul față de Fenomenul OZN se datorează doar curiozității publicului și este stimulat doar de câțiva cercetători, cu mijloace, evident, limitate. Iată, însă, că Nick Pope a subliniat în intervenția sa, pe de o parte, faptul că Ministerul Apărării din Anglia primește, în fiecare an, câteva sute de Rapoarte OZN. Faptul că dintre aceste câteva sute – ceea ce este și firesc – doar cam 5% rămân neexplicate, dar și aici, din nou, atenție! (el este cel care a ținut să sublinieze) aceste 5% din rapoartele care rămân neexplicate par să aibă de a face cu nave structurate de origine necunoscută, capabile de viteze și manevre care depășesc posibilitățile celor mai înaintate aparate

militare și, spune el, „făcându-mă să conchid că ipoteza extraterestră nu poate fi eliminată”. Așadar, un om care s-a aflat în miezul problemei, întrucât prin mâna lui au trecut aceste sute de rapoarte timp de 4 ani, cât a răspuns de acest departament din cadrul Ministerului Apărării Marii Britanii, spune că este vorba despre, repet pentru că mi se pare că este foarte important, nave structurate de origine necunoscută, capabile să evolueze cu viteze și să efectueze manevre care depășesc posibilitățile celor mai înaintate aparate militare! Și, de asemenea, concluzia lui: nu putem să eliminăm din avantajul de ipoteze privind Fenomenul OZN, ipoteza extraterestră! De asemenea, finalul Comunicării lui Nick Pope mi se pare la fel de interesant. Pentru că, spune el, lucrând și în prezent în Ministerul Apărării, un număr din figurile importante din Guvernul Britanic au început să fie interesate de Fenomenul OZN.

Subiectul a fost ridicat de mai multe ori în Parlament, ceea ce denotă că oameni importanți au început să realizeze că Fenomenul OZN trebuie să fie luat în serios datorită implicațiilor potențiale pentru apărare și pentru securitatea națională. Iată, deci, o primă declarație care mi se pare extrem de semnificativă, în legătură cu un aspect, repet, necunoscut nouă, până acum, și anume cu implicarea unor servicii ale Ministerului Apărării din Marea Britanie în cercetarea Fenomenului OZN și cu posibilele lui implicații legate de relația dintre, să spunem, deocamdată, ipoteticii ocupanți ai acestor nave, care, Pope o spune, nu eu, ar putea să fie extraterestri, pentru că este o preocupare, cum vom vedea imediat, comună cu aceea a altor organisme din alte țări. De ce spun asta? Pentru că Gildas Bourdais, un foarte cunoscut cercetător francez, a prezentat Raportul „Cometa”. Raportul a fost publicat anul trecut în Franța, în luna iulie, fiind elaborat de un grup de personalități proeminente: generali, un amiral, șefi ai unor departamente importante care, după ce prezintă o seamă de observații deosebit de interesante aparținând unor piloți militari și civili, după ce se referă la alte observații care au fost studiate de organisme franceze, însărcinate cu această analiză, ajung la concluzia – și ei (!), oameni de înaltă responsabilitate,

cum am spus – că Fenomenul OZN trebuie neapărat studiat chiar în legătură cu probleme care țin de securitatea națională, de apărare ș.a.m.d. și, de asemenea se întâlnesc întru totul – să spunem, parte de ipoteză a Raportului – cu Nick Pope, spunând și ei că ipoteza extraterestră nu poate fi înlăturată cu ușurință. Sigur, nici mai mult, dar nici mai puțin decât atât, ceea ce este extrem de important!

Am vorbit, până acum, despre doi dintre cei care au intervenit la simpozion, dar lucrurile nu s-au oprit aici. Iată, de pildă, trebuie să spun că o surpriză absolută, și ca o premieră absolută în lumea aceasta a ozenologiei italiene – dar părerea mea este că nu numai a lumii italiene – a fost prezența la simpozion, cu o Comunicare, a colonelului ALDO OLIVERO, reprezentant al Aeronauticii Militare Italiene, care a vorbit despre faptul că, începând din anul 1978, Statul Major al Aeronauticii a fost delegat de Statul Major General să se ocupe de diferitele aspecte ale Fenomenului OZN! Repet, din 1978..., că a elaborat chestionare amănunțite pe care ni le-a arătat pe ecran, erau chestionare – m-am bucurat să constat asta – care semănau în multe privințe cu chestionarul pe care l-am elaborat noi, la ASFAN. Și, de asemenea, a prezentat publicului, cercetătorilor o statistică foarte interesantă în legătură cu cazurile care au venit la cunoștința acestui departament – „Reporto Generale Sigurezza”. Și, în această analiză, numerică să îi spunem, pe care a făcut-o, a relatat o cifră de 215 cazuri în perioada 1979-2000, cu un „vârf” în 1980, când au fost relatate 32 de cazuri. Și, vorbind, de asemenea, despre proveniența lor, adică cine au fost observatorii, martorii acestor cazuri, mulți dintre ei provenind din armată, din aviație și marină, poliție și jandarmerie și, de asemenea, echipaje civile ale unor avioane care, la rândul lor, au relatat astfel de cazuri.

A.M. – Domnule Hobana, putem afirma oare că acum, la sfârșit de secol XX și început de mileniu III, după toate noutățile pe care ni le-ați prezentat, „vălul secretomaniei” a început să se ridice?

I.H. – Eu aș spune că nu este vorba despre un lucru care s-a petrecut pe neașteptate...

Aș spune că este vorba, poate, de o deschidere puțin mai evidentă decât până acum. Pentru că și până acum au fost o seamă de întâmplări care au arătat ca autoritățile din diferite țări – parcă, parcă – încearcă să ne „pregătească” pentru o revelație mai cuprinzătoare, mai profundă, poate mai izbitoare chiar pentru noi..., dar fac acest lucru cu multă precauție!! O precauție pe care mi se pare că ar trebui să o înțelegem, întrucât șocul emoțional al unor dezvăluiri prea brutale, al unei recunoașteri fățișe a existenței acestui fenomen, a prezenței lui în spațiul aerian al Pământului, al diferitelor țări de pe Terra, cum spuneam și la început, fără ca să existe posibilitatea de control al acestei prezențe, sigur că ar putea să creeze unele tulburări nedorite..., așa că încercăm să înțelegem și acest punct de vedere, noi militând, în continuare, cel puțin în ceea ce mă privește, pentru divulgarea a ceea ce se știe, considerând eu că lumea în acest an 2000 este pregătită pentru a afla adevărul!

A.M. – Iar acum vorbiți-ne, vă rog, despre luările dvs. de cuvânt și despre contactele pe care le-ați avut pe timpul desfășurării Simpozionului Mondial de la San Marino, inclusiv în calitatea pe care o aveți de președinte al ASFAN România.

I.H. – În ceea ce mă privește, am prezentat, vrând să răspund apelului formulat prin tema simpozionului, ... am prezentat un aspect neștiut în legătură cu Cazul celebru de la Cluj-Napoca din august 1968. Să mă explic: relativ recent, în orice caz după 1990, am aflat câteva dintre implicațiile apolitice ale acestui caz, pe care nu le-am cunoscut înainte.

Am aflat, de pildă, că autorul acestei observații și al fotografiilor care au făcut înconjurul lumii, fiind cunoscute acum pretutindeni de cercetătorii Fenomenului OZN, a fost chemat la Comitetul Județean de Partid Cluj, unde a avut loc o „discuție” în legătură cu această observație. Am aflat că a venit la Cluj și un reprezentant, un „trimis” de la Comitetul Central care, de asemenea, s-a interesat de seriozitatea cazului. Că au fost efectuate analize, se pare și la Cluj și la București,

pentru a se lămurii problema autenticității fotografiilor. Iată, deci, că înainte ca acest caz să fie dat publicității, și nu este lipsit de interes, că observația a fost efectuată la 18 august 1968, iar cazul a fost popularizat în presă și la televiziune la 18 septembrie 1968, a trecut deci peste o lună! Se pare că „regimul” și-a luat toate măsurile de precauție, pentru ca acest caz să poată fi un caz cert, adică să nu existe dubii în legătura cu autenticitatea observației și a fotografiilor care au fost realizate la 18 august 1968. Poate că n-ar strica să ne amintim și împrejurările în care s-au petrecut toate aceste evenimente! La 18 august 1968 au fost efectuate observațiile și făcute fotografiile, iar la 20 august s-a întâmplat – poate ne mai aducem aminte – invazia din Cehoslovacia, la care, ținem bine minte, România nu a participat. Ba chiar a condamnat cu vehemență această invazie. Asta explică poate și faptul că a durat atât timp până când cazul să fie cunoscut. Dar mai este un aspect deosebit de interesant! În toamna anului 1968, în Uniunea Sovietică nu se mai vorbea despre OZN-uri de o bună bucată de vreme. Pentru că în luna februarie apăruse în ziarul „Pravda” un articol semnat de trei somități științifice care au declarat, sus și tare, că nu există niciun fel de astfel de cazuri în Uniunea Sovietică și că toate lucrurile se datorează, fie unor confuzii, fie setei de senzational a unor organe de presă, care au fost „puse la zid” pentru aceasta, declanșându-se o „tăcere” care a durat mulți ani.

A.M. – Îmi amintesc foarte bine dle Hobana de acele vremuri... Însăși Academia de Științe a URSS a dat o Declarație (publicată și în presa noastră, inclusiv în revista „Lumea”) în acest sens!

I.H. – Tocmai! De altfel, unii dintre semnatarii articolului erau chiar membri ai Academiei de Știință... Este foarte interesant, deci, faptul că după ce în februarie „Pravda” publicase acest articol care a pus capăt, pentru un timp, oricărei știri despre Fenomenul OZN, în România, la 18 septembrie, și nu numai atunci, s-a vorbit pe larg, cu foarte multe detalii și dându-se foarte multă greutate cazului OZN de la Cluj-Napoca! Ceea ce arată că se dorea o „detașare” de politica dusă și

în acest sector „dincolo”, pentru afirmarea, probabil, a acelei independente de care s-a făcut mult caz, în legătură cu Uniunea Sovietică. Iată lucrurile despre care am vorbit la San Marino. Ele au fost primite cu mult interes (erau noi și pentru mine și, evident, erau noi și pentru ceilalți). Cred, de altfel, că această întâmplare, în general, poate fi considerată ca un episod periferic, evident, al acestei înfruntări care a avut loc în acea perioadă. Pentru că nu este vorba numai despre acest caz. Este vorba că de-a lungul întregului an 1968, și după, presa românească, ne aducem aminte, a fost plină de articole despre acest fenomen, în totală contradicție cu ceea ce se întâmpla „alături”. Iată, deci, felul în care am încercat și eu să susțin tema propusă pentru acest simpozion, cu aspecte inedite ale unui caz românesc care, de altfel, a fost foarte bine cunoscut și prezentat și în străinătate, în primul rând, cum a făcut-o, prin articolele sale, ing. Florin Gheorghită din Iași, cel care s-a ocupat direct de acest caz și care a făcut foarte mult pentru popularizarea lui în țară și în străinătate.

A.M. – Simpozionul a întărit ideea conform căreia problematica OZN este globală, de o importanță hotărâtoare pentru destinul civilizației noastre?

I.H. – Fără îndoială! Chiar dacă ne gândim la participanți, țările pe care le reprezentau ei, ne vom da seama că acest caracter global a fost, încă o dată, subliniat prin comunicările prezentate. În afară de europeni, care au constituit, desigur, „grosul” participanților, am avut plăcerea de a întâlni și reîntâlni o seamă de cunoscuți și de prieteni din țări îndepărtate. A fost, de pildă, prezent Antonio Huneeus, reprezentantul cunoscutei organizații MUFON în Chile, a fost prezent A.J. Gevaerd, reprezentantul ozenologiei din Brazilia, sau Alex Chionetti din Argentina (nu mai vorbesc de cei din SUA, Anglia). Toți au subliniat ideea globalității fenomenului, a faptului că el se manifestă pretutindeni pe Pământ în forme foarte asemănătoare, uneori identice! Ceea ce, fără îndoială, nu poate decât să risipească afirmațiile, cred eu, născute, mai ales din ignoranță, în legătură cu faptul că acest fenomen

ar fi o născocire datorată, cum am amintit, în treacăt, în legătură cu acea masă de evenimente petrecute și în Anglia, că s-ar datora, în mod exclusiv, unor confuzii, unor interpretări greșite sau setei de senzațional a oamenilor și a mass-mediei.

A.M. – În urmă cu aproape trei ani ați afirmat în cartea „Misterul Roswell după cincizeci de ani” – un adevărat best-seller românesc în domeniu – că „micul univers al ozenologiei este minat de orgolii, rivalități și contradicții”. În prezent, dle Hobana, după al VIII-lea simpozion mondial de la San Marino, vă mențineți părerea exprimată atunci?

I.H. – Din păcate, sunt obligat să o fac pentru că, dincolo de această prezență a unor cercetători din atât de multe țări, dincolo de relațiile cordiale pe care le-am menținut sau le-am stabilit și cu acest prilej, există încă, mai ales în cadrul fiecărei țări, există aceste rivalități care dăunează, fără îndoială, studiului obiectiv al fenomenului care ne preocupă. Nu întotdeauna se înțelege că forțele trebuie să se unească, nu trebuie să fie divergențe, că preocupările sunt aceleași și că, până la urmă, urmărim sau ar trebui să urmărim același țel, și anume că atât cât ne pricepem, atât cât ne țin puterile, să încercăm să ne apropiem de un adevăr foarte greu de cucerit, de un adevăr foarte greu de stabilit, având în vedere tocmai dificultățile pe care le întâmpinăm, la fiecare pas, atât în ceea ce privește studiul științific al fenomenului, cât și în ceea ce privește informarea, atât de necesară și atât de greu de obținut. Așa încât, repet, cu părere de rău, trebuie să-mi mențin caracterizarea de atunci. Din fericire, însă, cu toate acestea, să spunem, „lupte intestinale” ozenologia merge înainte și din suma eforturilor noastre cred eu că se poate închea o imagine coerentă a eforturilor noastre de a realiza o apropiere lentă de adevărul care ne interesează pe toți și care, până la urmă, va ieși la iveală.

A.M. – Mi-aș permite să adaug că tânăra noastră Asociație – ASFAN ROMÂNIA – se înscrie pe linia certitudinilor și a speranțelor dvs.!

I.H. – Fără îndoială, încercăm și noi, cu puterile noastre, cu puteri care, sper eu, vor crește de la an la an, să facem același lucru, să ne înscriem în acest concert mondial care-i cuprinde pe toți protagoniștii cercetării OZN și, mai ales, pentru că în aceasta trebuie să fie aportul nostru esențial, să aducem o seamă de cazuri românești, deosebit de interesante, care să susțină diferitele aspecte ale fenomenului, așa cum se prezintă ele în cărțile apărute, în articolele, în filmele de televiziune care, spre bucuria noastră, sunt din ce în ce mai frecvente pe micile și marile ecrane!

A.M. – Și o ultimă întrebare, adresată, de această dată, scriitorului Ion Hobana. La ce lucrați, în prezent?

I.H. – Aș spune, mai întâi, că foarte recent a apărut nu o lucrare originală a mea, ci o traducere, o traducere la care țin. Este vorba de romanul „Minunile anului 2000” de Emilio Salgari. Este un autor italian de la sfârșitul secolului XIX – începutul secolului XX, un autor care, cred eu, poate fi considerat un emul al lui Jules Verne, și care a scris acest roman în 1903, romanul apărând în 1907. „Minunile anului 2000” – un titlu cam înșelător, pentru că „minunile” (și sunt destule), așa cum și le imagina un strămoș al nostru acum aproape 100 de ani, sunt însoțite și de unele aspecte îngrijorătoare în care scriitorul nu a greșit prea mult! În legătură cu ceea ce s-ar putea întâmpla în acești ani, pe care-i trăim noi acum. În felul acesta „literatura de anticipație, SF, și-a dovedit, încă o dată, pe de o parte, latura premonitoare, pe de altă parte, latura de avertisment în legătură cu evoluția anumitor aspecte ale progresului științific și tehnic. Aștept apariția unei a doua ediții, substanțial îmbogățită, revăzută și adăugită a cărții mele închinată lui Jules Verne și care este intitulată „20.000 de pagini în căutarea lui Jules Verne”. Este o carte la care țin foarte mult pentru că lui Jules Verne îi dător, de fapt, orientarea mea, în primul rând, către SF, dar și către o seamă din miracolele care ne înconjoară. Este, deci, o datorie de conștiință, pe care am încercat să o plătesc în acest fel, cum am făcut, de altfel, și cu al doilea pol al orientării mele, și anume cu H.G. Wells,

prin cartea „Un englez nelineștit” apărută acum câțiva ani. Dar acum, după o binemeritată pauză, fără îndoială mă voi lansa în noi aventuri scriitoricești, pentru că iată, de fapt, o mărturisire pentru mine, scrisul este nu numai un mod de viață, dar și o mare plăcere, o mare bucurie! Așa încât, de fiecare dată când mă pregătesc de ceva nou, mă pregătesc cu o nerăbdare, aș spune, firească, așteptând clipa în care proiectele, încă nebuloase sau care abia prind un contur mai limpede, vor începe să se aștearnă pe hârtie.

A.M. – O mare plăcere a fost și pentru mine de a sta de vorbă cu dvs. și, sunt sigur, că și cititorii revistei „Lumea misterelor” vă sunt recunoscători pentru informațiile inedite pe care le-au aflat din interviul pe care mi l-ați dat, în exclusivitate, pentru ei. Vă mulțumesc!

PS. Cu asentimentul dlui Ion Hobana, acest interviu a fost difuzat și în străinătate, pentru ascultătorii postului de RADIO ROMÂNIA INTERNAȚIONAL.

22 iunie 1999